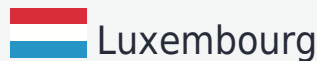

[Startside](#) > ... > [Familieretlige Forhold Og Arv](#) > [Formueretlige Retsvirkninger Af Ægteskab Og Registreret Partnerskab](#) > [Ægtefællers Formueforhold](#) > Luxembourg

Ægtefællers formueforhold

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Findes der i denne medlemsstat en lovbestemt ordning om formueforholdet mellem ægtefæller? Hvad foreskriver den?

Den luxembourgske civile lovbog fastslår, at hvis der ikke foreligger en ægtepagt, er ægtefællerne omfattet af den legale formueordning mellem ægtefæller (jf. artikel 1400 ff. i [den civile lovbog](#)). I denne forbindelse drejer det sig om en ordning vedrørende formuefællesskab, der er begrænset til køb, eller som generelt betegnes som "sameje". Denne ordning sonderer mellem ægtefællernes fælles formue og "egen formue".

Alle aktiver, som ægtefællerne ejede forud for ægteskabet, forbliver deres egne. Aktiver, der erhverves under ægteskabet, er i princippet en del af ægtefællernes fælles bo (løn og indkomst, fortjeneste og indkomst fra "egne aktiver" samt aktiver erhvervet mod vederlag).

Aktiver, som ægtefællerne ikke kan bevise, at de har ejendomsretten til, formodes at være fælles.

Der er flere undtagelser fra denne formodning, herunder alle personlige ejendele og de rettigheder, der udelukkende er knyttet til den enkelte. "Egne aktiver" omfatter beklædning, familieminder, litterære, kunstneriske eller industrielle ejendomsrettigheder og erstatningskrav (jf. artikel 1404 i [den civile lovbog](#)). Aktiver, der erhverves i fællesskab ved arv eller gave, betragtes også som "egne aktiver" (jf. artikel 1405 i [den civile lovbog](#)).

2 Hvordan kan ægtefæller tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold? Hvilke formelle krav er der i dette tilfælde?

Artikel 1387 i [den civile lovbog](#) om princippet om frihed til indgåelse af aftaler mellem ægtefæller fastslår, at "loven regulerer kun den ægteskabelige forening for så vidt angår aktiver i mangel af særlige aftaler, som ægtefællerne kan indgå, som de finder passende, forudsat at de ikke er i strid med sædeligheden eller med følgende bestemmelser."

Ægtefæller kan fravige den legale formueordning mellem ægtefæller ved at indgå en ægtepagt. Denne kontrakt indgås enten frit eller ved at vælge en af de på forhånd fastsatte former i [den civile lovbog](#).

Ægtefællerne kan således ved ægtepagt stifte et "almindeligt formuefællesskab" af deres aktiver. I henhold til disse ordninger findes der ingen aktiver, der er "egne aktiver" for en af ægtefællerne, bortset fra aktiver, som i sagens natur tilhører en af ægtefællerne (personligt tøj, familieminder osv.). Alle øvrige aktiver er således fælles (løsøre, fast ejendom, aktiver erhvervet under ægteskabet, og som fandtes på dagen for ægteskabets indgåelse). På samme måde er alle ægtefællernes gæld fælles og forpligter de to ægtefæller til solidarisk hæftelse.

En anden mulighed for formueordning mellem ægtefæller i henhold til [den civile lovbog](#) er "fuldstændigt særeje med hensyn til alle ægtefællernes ejendele". Under denne ordning eksisterer der i princippet ingen fælles

formue mellem ægtefællerne. Alle aktiver tilhører den ene eller den anden af ægtefællerne. Hver ægtefælle bevarer derefter eneansvaret for forvaltningen, anvendelsen og den frie rådighed over sine personlige ejendele. På samme måde forbliver hver ægtefælle eneansvarlig for sin gæld (opstået før eller under ægteskabet). Der gælder en undtagelse for gæld, som en af ægtefællerne har stiftet til forsørgelse husstanden eller opdragelse af børn. En sådan gæld er således altid bindende for begge ægtefæller.

For så vidt angår de processuelle regler udarbejdes aftaler om formueforholdet mellem ægtefæller ved notarialdokument.

Ægtepagten eller ændringen af en allerede eksisterende aftale skal således altid udfærdiges i form af et notarialdokument under tilstedeværelse af og med samtykke fra alle de personer, der er parter i den (jf. artikel 1394 i [den civile lovbog](#)). Notaren udfærdiger ægtepagten, får den underskrevet af ægtefællerne eller de kommende ægtefæller og er ansvarlig for at fremsende ægtepagten til anklagemyndigheden med henblik på registrering i folkeregistret. Dette er afgørende for at gøre ægtepagten eksigibel over for tredjemand (f.eks.: over for en af ægtefællernes kreditorer).

3 Er der begrænsninger for, hvordan ægtefæller kan tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold?

Ja, der er visse principper, der skal overholdes. En ægtepagt må således ikke være i strid med sædeligheden (jf. artikel 1387 i [den civile lovbog](#)), fravige reglerne om forældremyndighed, juridisk forvaltning og værgemål (jf. art. 1388 i [den civile lovbog](#)) eller medføre en ændring af arveretten (jf. artikel 1389 i [den civile lovbog](#)).

Den primære ordning (jf. artikel 212-226 i [den civile lovbog](#)) skal overholdes i alle tilfælde, hvor bestemmelserne ikke indeholder forbehold for anvendelsen af ægtepagter. Ægtepagtens vilkår må ikke være i strid med ægtefællernes respektive rettigheder og pligter.

Ægtefællerne er således blandt andet forpligtet til indbyrdes loyalitet, hjælp og bistand. De kan ikke råde over de rettigheder, som familiens bolig er sikret med, og heller ikke over de møbler, den er indrettet med. På samme måde antages det, at husholdningerne hæfter solidarisk for deres gæld.

4 Hvilke retsvirkninger har skilsmisse, separation eller ægteskabsopløsning for formueforholdet mellem ægtefællerne?

a) Skilsmissen opløser ægteskabet og medfører afvikling og deling af formueordningen mellem ægtefællerne. Ægtepagten har ikke længere virkning, og parternes formueretlige forhold er underlagt henholdsvis den almindelige obligationsret og den almindelige samejeret.

Retten, som afsiger skilsmisdommen, kan tilkende en af ægtefællerne underholdsbidrag. Underholdsbidraget fastsættes på grundlag af behovene hos den ægtefælle, som det udbetales til, og den anden ægtefælles bidragsevne.

Hvis en ægtefælle har opgivet eller reduceret sin erhvervsmæssige beskæftigelse under ægteskabet (f.eks. for at passe børnene), har den pågældende på visse betingelser et krav mod den anden ægtefælle med henblik på at foretage et køb med tilbagevirkende kraft fra den almindelige pensionsforsikringsordning.

Hvis et eller flere børn af begge ægtefæller er under 12 år på datoen for skilsmissen, kan den ægtefælle, der har forældremyndigheden (alene eller sammen med den anden forælder), hos hvem børnene har deres sædvanlige opholdssted, anmode retten om at indrømme ham eller hende adgang til familiens bolig. Den omstændighed, at boligen kan tilhøre den anden ægtefælle, er ikke til hinder for denne tildeling.

Forældrenes skilsmisse ændrer i princippet ikke betingelserne for udøvelsen af forældremyndigheden, som fortsat udøves i fællesskab af begge forældre. Det er kun, når barnets tarv kræver det, at retten overlader udøvelsen af forældreansvaret til én af forældrene.

b) Ægtefæller, der ønsker at gå fra hinanden, men som ikke straks ønsker at blive skilt, kan vælge "separation". Separerede ægtefæller er ikke længere forpligtet til at bo sammen, men "separation" indebærer altid "fuldstændigt særeje med hensyn til alle ægtefællernes aktiver", hvilket herefter fører til afvikling af de fælles

aktiver. De øvrige forpligtelser i forbindelse med ægteskabet består fortsat.

Hvis "separationen" ophører ved ægtefællernes genforening, forbliver de omfattet af "fuldstændigt særeje med hensyn til alle ægtefællernes ejendele", medmindre der aftales en ny formueordning mellem ægtefæller.

c) Opløsningen af ægteskabet medfører, at ægteskabet ophæves med tilbagevirkende kraft. Formueordningen mellem ægtefæller anses for aldrig at have eksisteret. De rettigheder og pligter, der følger af ægteskabet, bortfalder, og de berørte personer anses for at have levet sammen papirløst.

5 Hvilke konsekvenser har det for formueforholdet mellem ægtefællerne, hvis en af dem afgår ved døden?

Samejet opløses ved en af ægtefællernes død. Der skal foretages to opgørelser af fællesboet: afvikling af formueordningen mellem ægtefæller og derefter en opgørelse over den efterlevende ægtefælles arveret.

Medmindre andet er fastsat, og hvis afdøde efterlader børn eller efterkommere efter dem, har den efterlevende ægtefælle ved arv ret til enten en del af arven til barnet, der er født inden for ægteskabet, men ikke mindre end en fjerdedel af arven, eller til brugsretten til den ejendom, hvor ægtefællerne har boet sammen, og møblerne, som den er indrettet med, forudsat at ejendommen var ejet af afdøde i sin helhed eller sammen med den efterladte (jf. artikel 767-1 i [den civile lovbog](#)).

Hvis afdøde ikke efterlader nogen børn eller efterkommere af dem, har den efterlevende ægtefælle, medmindre andet er bestemt, fuld ejendomsret til arven (artikel 767-2 i [den civile lovbog](#)).

6 Hvilken myndighed har kompetence til at træffe afgørelse i en sag vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller?

Bestemmelserne i lov af 27. juni 2018 om oprettelse af familieretten og om reform af skilsmisse- og forældremyndigheden, der trådte i kraft den 1. november 2018, finder anvendelse: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/2018/06/27/a589/jo>

Familieretten behandler krav vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller.

Mindelig og udenretslig deling er mulig. Notarens medvirken er imidlertid kun nødvendig i tilfælde, hvor et aktiv er genstand for tinglysning.

Kun omstridte situationer afgøres ad rettens vej.

7 Hvilke virkninger har formueforholdet mellem ægtefæller for retsstillingen mellem en ægtefælle og en tredjepart?

Artikel 220 i [den civile lovbog](#), der finder anvendelse uanset formueforholdet mellem ægtefæller, indeholder en formodning om solidarisk hæftelse mellem ægtefæller og tredjemand i forbindelse med gæld i husholdningen, mens *begge ægtefæller har ret til at indgå aftaler om underhold af husstanden eller om opdragelse af børnene. Hvis den ene ægtefælle optager gæld i dette øjemed, hæfter den anden solidarisk herfor.*

Solidariteten må dog ikke vedrøre udgifter, der er åbenbart urimelige i forhold til husholdningens levevis, nytten eller anvendeligheden af købet eller god eller ond tro hos den tredjepart, der indgår kontrakten.

Den finder heller ikke anvendelse på forpligtelser, der følger af afbetalingskøb, hvis de ikke er indgået med begge ægtefællers samtykke.

En anden virkning af formueforholdet mellem ægtefæller på retsforholdet mellem en ægtefælle og tredjemand vedrører ændringen af formueforholdet mellem ægtefæller. Sidstnævnte har virkning over for tredjemand tre måneder efter, at den er blevet indført i folkeregistret. I mangel af en sådan optagelse kan ændringen imidlertid også gøres gældende over for tredjemand, hvis ægtefællerne i de dokumenter, der er indgået med denne, har erklæret, at de har ændret deres formueforhold.

For så vidt angår tredjemand får skilsmisdommen først virkning på dagen for optagelsen eller udskriften. Hvis en af ægtefællerne er erhvervsdrivende, skal enhver ægtepagt og ethvert dokument, der ændrer formueforholdet mellem ægtefæller, sendes til handels- og selskabsregistret inden for en måned.

8 En kort beskrivelse af proceduren for opdeling, herunder deling, fordeling og afvikling, af formueforholdet mellem ægtefæller i denne medlemsstat

Ægtepagten har ikke længere virkning, når ægtepagten opløses.

Opgørelsen af fællesboet foretages på grundlag af forskellige beregninger med henblik på at fastlægge den del af de fælles aktiver, der skal deles, samt hver ægtefælles aktiver og passiver.

Hver ægtefælle får sine "egne aktiver" tilbage. Dernæst foretages en udligning af ægtefællernes bodele, som gennemgår, hvilke bodele fællesboet skylder hver af ægtefællerne, og hvilke bodele den enkelte skylder fællesboet.

Herefter gennemføres bodelingen, som i princippet fordeles med halvdelen til hver, medmindre andet er aftalt.

Formueforholdet mellem ægtefæller kan opløses i mindelighed. Deling af fast ejendom, der er underlagt tinglysning, sker ved notarialdokument.

Hvis ægtefællerne ikke er enige om opgørelsen og delingen af formueforholdet mellem ægtefæller, udarbejder notarens kurator, som på forhånd er udpeget af familieretten, en fortegnelse over ægtefællernes vanskeligheder og respektive erklæringer. Retten træffer i dommerkollegier afgørelse om de tvister, der fortsat består mellem ægtefællerne, og henviser dem til notaren med henblik på at foretage opgørelsen.

9 Hvilken procedure og hvilke dokumenter eller oplysninger kræves der normalt for at registrere fast ejendom?

Enhver deling vedrørende et dokument, der er genstand for tinglysning, foretages ved notarialdokument.

Under alle omstændigheder skal enhver overdragelse af tinglige rettigheder over fast ejendom, bortset fra privilegier eller panterrettigheder, enten vederlagsfrit eller mod vederlag, registreres på det tinglysningskontor, inden for hvis jurisdiktion aktiverne befinder sig.

Bestemmelserne i den ændrede lov af 25. september 1905 om overdragelse af rettigheder over fast ejendom finder anvendelse: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/1905/09/25/n1/jo>

■ Sidste opdatering: 02/09/2025

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.